

Ifølge bekæmpelsesmiddelbekendtgørelsens § 49 skal enhver, der tilvirker eller indfører stoffer eller blandinger til salg som bekæmpelsesmidler, føre regnskab over virksomhedens omsætning af hvert af de omhandlede midler. Regnskabet, der foruden værdien af omsætningen skal indeholde oplysning om mængden heraf, skal være tilgængeligt for kemikaliekontrollen.

Ifølge miljøministeriets bekendtgørelse nr. 603 af 28. november 1973 om omsætning og anvendelse af kviksvølvholdige bekæmpelsesmidler til bejdning af korn og frø skal den, der har tilladelse til at bejdse korn og frø med kviksvølvforbindelser, føre bog over beholdning, erhvervelse, forbrug og overdragelse af kviksvølvholdige bejdsemidler samt af bejdet korn og frø. Bogføringen skal være tilgængelig for kemikaliekontrollen.

Oplysningerne om regnskabsmæssige og økonomiske forhold kan selvsagt kun kræves, hvor det har betydning, og vil som oftest kun komme på tale i forbindelse med tilsynet med overholdelse af lovens regler.

Som eksempel på bestemmelsens anvendelse kan nævnes, at tilsynet med, at en detailforhandler, der ifølge § 24 har tilladelse til at sælge giftige stoffer og produkter en detail, overholder vilkårene for tilladelsen, ofte mest enkelt kan føres ved at sammenholde fakturaer med ekspederede rekvisitioner.

Bestemmelsen vil navnlig få betydning, hvor man undersøger konkrete forhold om en enkelt virksomhed. Den vil dog også være af betydning i andre relationer, bl. a. ved at give grundlag for tilvejebringelse af oplysninger til brug for den kortlægning og planlægning, som myndighederne forudsættes at skulle iværksætte forud for en nærmere regulering af visse kemiske stoffer og produkter.

Bestemmelsen skal sammenholdes med forslagens § 50 om tilsynsmyndighedernes adgang til at udtage prøver.

Oplysninger efter denne bestemmelse kan forlanges både af de administrative myndigheder og af tilsynsmyndighederne.

Til § 40.

Bestemmelsen tilsigter at give ministeren mulighed for at forlange et enkelt stof eller produkt undersøgt for producentens eller importørens regning, hvor der er grund til at antage, at særlige sundheds- eller miljømæssige forhold foreligger, f. eks. at et stof har kræftfremkaldende egenskaber, eller at det ved dets anvendelse i naturen har uhel-

dige økologiske virkninger. Bestemmelsen adskiller sig fra § 18 derved, at det er en konkret bestemmelse, der kan anvendes på et enkelt stof eller produkt, mens § 18 giver hjemmel til at fastsætte regler om undersøgelse og anmeldelse af grupper af stoffer.

Ministerens kan for disse – og andre – undersøgelser give anvisninger på, hvilke metoder der kan eller skal anvendes, jfr. § 43.

Beføjelsen til at forlange disse undersøgelser foretaget er tillagt ministeren, der dog med hjemmel i § 45 kan delegere den til f. eks. miljøstyrelsen, hvorimod beføjelsen ikke kan delegeres til tilsynsmyndighederne.

Til § 41.

Anmeldelse af nye stoffer og ansøgning om godkendelse af stoffer og produkter til særlige formål forudsætter visse forudgående undersøgelser, sammenholdt med bemærkningerne til kapitel 3. Da disse basis-undersøgelser kræves for alle nye stoffer, har man fundet det rimeligt kun at kræve sådanne undersøgelser, som i almindelighed må anses for nødvendige.

Dette medfører, at basis-undersøgelserne i visse tilfælde ikke er tilstrækkelige til vurderingen af, hvilke forholdsregler der skal træffes for at reducere risikoen ved stoffet eller produktet, f. eks. hvis et nyt stof fra starten tænkes solgt i store mængder, eller det tænkes anvendt på en måde, som kan medføre en speciel miljømæssig risiko. Supplerende undersøgelser for producentens eller importørens regning kan da være nødvendige.

Det foreliggende forslag til 6. ændring af 1967-direktivet forudsætter, at myndighederne har mulighed for at kræve yderligere undersøgelser foretaget af anmelderen. Efter bekæmpelsesmiddeloven skønner giftnævnet, hvilke undersøgelser af et bekæmpelsesmiddel der skal foreligge, før det tager stilling til klassifikation af midlet.

Beføjelsen til at forlange disse undersøgelser foretaget er tillagt ministeren, der dog med hjemmel i § 45 kan delegere den til f. eks. miljøstyrelsen, hvorimod beføjelsen ikke kan delegeres til tilsynsmyndighederne.

Til § 42.

Bestemmelsen giver mulighed for at kunne etablere en kemikaliefortegnelse over eksisterende stoffer, jfr. bemærkningerne til § 11. Endvidere giver den mulighed for at kræve visse oplysninger om specielle stoffer og stofgrupper, f. eks. PCB og